

İnsan Aklının Evrimi Propagandası Niye Çürüktür?

İnsan, diğer canlılarla biyolojik açıdan bazı benzerlikler taşısa da, medeniyet kurmuş bir canlı olarak eşsizdir. Üniversiteler, hastaneler, fabrikalar, devletler kurmuş, besteler yapmış, olimpiyatlar düzenlemiş, uzaya gitmiş olan insan, tüm bunları akli sayesinde başarmıştır. Evrimciler insan aklının, sözde yaşayan en yakın akrabası şempanzelerle ayrıldıktan sonra yaşanan süreçte evrimleşerek bugünkü halini aldığını iddia ederler. Aklın sözde evriminde var olduğunu iddia ettikleri sıçramaları ise beyinde meydana gelen rastlantısal değişimlere ve alet yapımı yeteneğinin geliştirici etkisine dayandırırılar. Bu iddialarını TV belgesellerinde sık sık karşımıza çıkarır ve önce taştan bıçak, sonra da mızrak yapmayı öğrenen maymun adamların hikayesini anlatırlar. Ancak bu propaganda geçersizdir. Bizlere aktarılan senaryolar bilimsel gösterilmeye çalışılmalarına karşın tamamen bilim dışıdır ve tek kaynakları Darwinist önyargılardır. Ve kuşkusuz en önemlisi insan aklının maddeye indirgenemez oluşudur. Bu gerçek materyalizmin geçersizliğini belgeleyerek aklın evrimi iddialarını temelinden yıkmaktadır.

İnsan, diğer canlılarla biyolojik açıdan bazı benzerlikler taşısa da, medeniyet kurmuş bir canlı olarak eşsizdir. Üniversiteler, hastaneler, fabrikalar, devletler kurmuş, besteler yapmış, olimpiyatlar düzenlemiş, uzaya gitmiş olan insan, tüm bunları akli sayesinde başarmıştır. Evrimciler insan aklının, sözde yaşayan en yakın akrabası şempanzelerle ayrıldıktan sonra yaşanan süreçte evrimleşerek bugünkü halini aldığını iddia ederler. Aklın sözde evriminde var olduğunu iddia ettikleri sıçramaları ise beyinde meydana gelen rastlantısal değişimlere ve alet yapımı yeteneğinin geliştirici etkisine dayandırırılar. Bu iddialarını TV belgesellerinde sık sık karşımıza çıkarır ve önce taştan bıçak, sonra da mızrak yapmayı öğrenen maymun adamların hikayesini anlatırlar. Ancak bu propaganda geçersizdir. Bizlere aktarılan senaryolar bilimsel gösterilmeye çalışılmalarına karşın tamamen bilim dışıdır ve tek kaynakları Darwinist önyargılardır. Ve kuşkusuz en önemlisi insan aklının maddeye indirgenemez oluşudur. Bu gerçek materyalizmin geçersizliğini belgeleyerek aklın evrimi iddialarını temelinden yıkmaktadır.

Gerçekte aklın evrimle ortaya çıktığını iddia eden evrimciler, ilkel bir akıl seviyesine sahip olmanın neye benzediğini kişisel olarak tecrübe etme ve sözde evrimsel süreçteki şartları tekrarlama imkanına sahip değildirler. Ünlü Nature dergisinin editörü Henry Gee, bir evrimci olmasına karşın sağduyulu bir yaklaşım göstermekte ve bu tür iddiaların bilim dışı olduğunu açıkça kabul etmektedir:

"Mesela, insanın evriminin, vücudun duruşu, beyin hacmi ile ateş, alet kullanımı gibi teknolojik başarılar ve lisanın ortaya çıkmasını sağlayan el-göz koordinasyonundaki gelişmelere bağlı olarak geliştiği söylenir. Ancak bu gibi senaryolar subjektiftir. Deneylerle asla test edilemezler, öyleyse bilimsel değildirler. Genelde kullanımda olmaları, bilimsel testlere değil, sahiplerinin iddia ve otoritesine dayanır."ⁱ

Bu tür senaryolar bilim dışı olmalarının yanısıra mantıksal açıdan da tutarsızdırlar. Evrimciler sözde evrimle ortaya çıkan akıl sayesinde alet kullanımının ortaya çıkıp geliştiğini; alet kullanımı sayesinde de aklın geliştiğini savunmaktadırlar. Oysa böyle bir gelişim ancak insan aklı zaten mevcutken mümkündür. Bu anlatıma göre ilk olarak teknolojinin mi yoksa aklın mı evrimle ortaya çıktığı sorusu cevapsızdır.

Darwinizm'in en etkili eleştirmenlerinden Phillip Johnson bu konuda şunları yazar:

"Aklın ürünü olan bir teori, teoriyi üreten akli uygun bir şekilde asla açıklayamaz. Mutlak doğruyu keşfeden üstün bilimsel aklın hikayesi ancak ve ancak akli verilmiş bir yetenek olarak kabul ederseniz tatmin edicidir. Akli kendi icatlarının bir ürünü olarak açıklamaya çalıştığımız anda, çıkışı olmayan aynalı bir koridora girmişizdir."ⁱⁱ

Evrimciler, aklın rastlantısal olarak geliştiği iddialarına dayanak olarak iki faktör gösterirler. Birincisi mutasyondur. Ancak mutasyonların akıl evrimleştirdiği iddiasının saçmalığı ortadadır. Mutasyonlar etkili oldukları zaman organizmada önemli rahatsızlıklar meydana getirirler. Beyinde meydana gelmiş ve kişiyi zihinsel faaliyetler açısından daha ileri bir seviyeye ulaştırmış tek bir mutasyon dahi bilinmemektedir. Bu gerçeklere rağmen, mutasyonların insan aklını geliştirebileceğini iddia etmek, yüksekten atılan bir radyonun bir televizyona dönüşebileceğini iddia etmek kadar saçmadır.

George Marshall Enstitüsü başkanı Robert Jastrow bu saçma iddianın dayandığı mantığı şöyle ifade eder:

"İnsan gözünün rastlantı ürünü olduğunu kabul etmek zordur; ancak insan zekasının, atalarımızın beyin hücrelerinde meydana gelen rastlantısal tahribatların ürünü olduğunu kabul etmek daha da zordur."ⁱⁱⁱ

Darwinistlerce, aklın sözde rastlantısal gelişimine dayanak gösterilen ikinci faktör ise "ortaya çıkma olgusu"dur. Darwinistler bunu, "şans eseri gerçekleşen bir rastlantının, hiç beklenmeyen bir başka şeyin ortaya çıkışına yol açabileceği fikri" olarak tarif etmektedirler. Bunun "klasik bilimsel örneği"nin su olduğunu iddia ederler. Buna göre oksijen ve hidrojen kendi başlarına suya benzer bir özellik taşımamakta, ancak belli oranda birleştiklerinde ortaya çıkan su molekülleri de önceden tahmin edilemeyen özellikler ortaya koymaktadır.

Bu mantığa göre, insan bilincinin kökeninde, beyin kimyasında meydana gelen rastlantısal bir değişimin yattığı varsayılmaktadır.

Ancak bu benzetme sadece bir aldatmacadan ibarettir. Çünkü herkes gayet iyi bilir ki, insan bilinci su örneğindeki gibi kurala bağlı ve basit bir olgu değildir. Örneğin bir insan, yanında olmadığı halde aile yakınlarının görünümünü ve seslerini hayal edebilir. Elbette görüntü ve seslerini sanki yanındalarmış gibi hissetmesi, beyindeki atomların belli kurallara göre birleşmesinden değil, kendi dilemesinden kaynaklanır. Nitekim "özgür irade" kavramı da bunu gösterir. Kısacası beklenmedik özellikler ortaya koysalar da atomlar akıl artışıyla ilgili değildir.

İnsan aklıyla ilgili Darwinist iddiaları temelinden geçersiz kılan nokta ise, teorinin dayandığı materyalist felsefenin insan aklına açıklama getirme ihtimalinin bulunmuyor olmasıdır.

Modern bilim, insan aklının, materyalistlerin iddia ettiği gibi beyin hücreleri arasındaki alışverişlerden kaynaklanmadığını göstermiştir. Modern teknoloji ürünü gelişmiş tarama cihazları, materyalistlerin, beyinde akıl meydana getiren bir bölge veya süreç beklentilerini boşa çıkarmıştır. İnsan aklına maddeci bir açıklama getirilememektedir. Materyalistlerin çaresizliğini göstermesi bakımından ateist ve evrimci Julian Huxley'in sözleri kaydadeğerdir.

Huxley, nöron faaliyetleri ile bilinç arasındaki ilişkiyi, "Aleaddin'in Lambası" hikayesindeki maddeüstü bir olaya benzetmiştir:

"Bilinçli hal kadar olağanüstü birşeyin nasıl olup da bir sinir hücresinin başlatıcı hareketi sonucu ortaya çıktığı, aynı Aleaddin'in lambası hikayesinde lambanın ovuşturulmasıyla cinin görünmesi kadar anlaşılmazdır..."^{iv}

Colin McGinn ise materyalizmin bu çıkmazını daha açık bir şekilde dile getirir:

"Uzun bir süredir beden-zihin problemini çözmeye çalışıyoruz.. Bütün çabamıza rağmen bir sonuç alamadık. Bu problem gizemini hala sürdürüyor. Bana kalırsa bu sırrı çözemediğimizi samimi bir şekilde itiraf etmenin vakti geldi..."^v

Matematikçi ve teolog William A. Dembski ise bilince, beyin kaynaklı bir açıklama getirilmesi ümitlerinin terk edildiğini şöyle dile getirir:

"Felsefecilerin genel olarak "planlamalı yaklaşımlar" (propositional attitude) adını verdikleri amaçlar ve istekler boyutuna gelindiğinde, bilinç bilimcilerinin bu olguyu nörolojik düzeyde anlamak ümidinden zaten vazgeçmiş oldukları görülür.. Materyalizme olan bağlılık sürse de, insan aklını nöron düzeyinde açıklama ümidi artık ciddi bir düşünce değildir..."^{vi}

Beyinde, materyalistlerin umduğunun aksine, akıl ortaya çıkarıcı bir nitelik olamayacağı açıktır. Çünkü beyindeki hücreler oksijen, karbon, nitrojen gibi şuursuz atomlardan meydana gelmektedir. Elbette bu atomlar "düşünemez", "bilemez", hatırlayamaz" ve "sevemezler". Ayrıca bu atomlar yeryüzünde yaşamakta olan milyarlarca insanın beyinde aynıdır. Ancak milyarlarca farklı insan, beyinlerinde aynı atomları taşımalarına karşın milyarlarca farklı kişilik ortaya koyarlar. Aynı durumlarda farklı duygu ve düşünceler ortaya koyabilen tüm bu insanları, bir atom yığını kabul eden materyalist felsefenin ne büyük bir safsata olduğu ortadadır.

Modern bilimin bulguları, insana sadece maddeden meydana gelen sorumsuz bir varlık olduğunu söyleyen materyalizmi yalanlamaktadır. Bilimin gösterdiği gerçek, insan aklının temelinde doğaüstü bir bilincin bulunduğuudur.

Şüphesiz bu durum, Kuran'da bize aktarılan önemli bir gerçeği doğrulamaktadır. İnsan aklının kaynağı, Yaraticımız olan Allah'ın kendisine üflediği ruhtur. Allah Kuran'da bizlere bu gerçeği şöyle haber

vermektedir:

"Sonra onu "düzeltip bir biçime soktu" ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz?" (Secde Suresi, 9)

1. Henry Gee, "In Search Of Deep Time: Beyond the Fossil Record to a New History of Life", The Free Press, A Division of Simon & Schuster, Inc. , 1999, sf. 5
2. Phillip E. Johnson, Reason in the Balance: The Case Against Naturalism in Science, Law & Education (Downers Grove, Illinois: InterVarsity Press, 1995), p. 62.
3. Robert Jastrow, "Evolution: Selection for Perfection," Science Digest, December 1981, p. 87.
4. The Problem of Consciousness, Colin McGinn, Atheneum Press Ltd, Gateshead, Tyne & Wear, 1991, sf. 1
5. Colin McGinn, "Can We Solve the Mind-Body Problem?" Mind, 98 (1989), s. 349; Gerald M. Edelman, Giulio Tononi, "A Universe of Consciousness", Basic Books, USA, 2000.
6. William A. Dembski, Converting Matter into Mind, 1998, www.arn.org

<https://www.harunyahya.info/makaleler/insan-aklinin-evrimi-propagandasi-niye-curuktur>